

ВІСІМ
BARCELONA 2010

EUROPEAN ATHLETICS
CHAMPIONSHIPS

А Єлизавета перша!

– Єлизавето, вітаємо вас із перемогою, яка, звісно, є здобутком не одного дня. Їй передувала інтенсивна підготовка й наполегливі тренування. Розкажіть, будь ласка, як вони проходили, наскільки спортсмени були готові до змагань?

– Ми готувалися надзвичайно інтенсивно. Тренувалися в НСК «Олімпійський», де нас постійно перевіряли за різними тестами й показниками. Загалом ми були готові до чемпіонату, однак цьогогорічна Європа – найсильніша, мабуть, за всю історію таких змагань, тому було досить складно. З таким результатом на чемпіонаті світу ми могли б претендувати на 5-те місце, не менше.

– Можливо, вам якось допомагали у підготовці ваші батьки,

не зі слів знайомі зі світом спорту?

– Батьки бажали мені удачі, запевняли, що я найсильніша, що вірять у мене. Бо передали мені гени, а я вже сама маю ними розпорядитися, щоб домогтися потрібного результату. Тому вони цілковито довірили мене Володимир Андрійовичу, моєму тренерові (який колись готував і їх до олімпійських стартів), аби він визначав, що і як я повинна робити. Бо Володимир Андрійович – як член нашої сім'ї (В. А. Федорець. – Ред.). Він завжди каже, що головне – вдало почати, бо як почнеш, так і триватиме змагання. Тому завжди потрібно вміти врівноважувати себе, намагатися не хвилюватися. Звичайно, хочеться швидше розпочати змагання, зірватися з місця, однак потрібна витримка, щоб не заробити фальстарт. Адже на чемпіонаті трапився інцидент, коли французенку Веронік Манг через це зняли зі змагань.

– У фіналі ви замінили в естафеті Олену Чебану й допомогли команді виграти. Це планувалося раніше?

– Так, це планувалося заздалегідь. Ще в Києві я знала, що заміню Олену Чебану в естафеті. Вона їхала насамперед як запасна. І до цієї тактики, у принципі, завжди вдаються на змаганнях такого класу: найсильніших спортсменів залишають для фіналу, так працює система. Хоча я одразу сказала, що братиму участь не в забігу, а безпосередньо у фінальній естафеті, адже ввечері після забігу я мала б

бігти «двохсотметровку». Тому, щоб зберегти сили, я стала учасницею естафетного забігу лише у фіналі.

– А як вас зустріла Іспанія, чи привезли щось на згадку із загадкової Барселони?

– О, Барселона й справді чудове місто! Хоча ми жили не в самому її центрі, однак я мала змогу насолодитися нею, бо виступала лише на четвертий день чемпіонату. Ходила по крамниціях, гуляла, ввечері навіть була на пляжі. Ми з дівчатами добре провели час. До речі, там надзвичайно гарний акваріум, як в Осаці чи Австралії. Туди заходили, ніби до підводного царства. І погода нас потішила. Було не надто жарко, навіть вітер стадіоном гуляв. Бо ж до того, у Києві, всі боялися, що Іспанія зустріне нас пекельною спекою, однак, дякувати Богів, все обійшлося.

– Зрозуміло, успіх чемпіонату Європи – лише перший крок до гучніших перемог. Тож що плануєте на майбутнє?

– Цьогогоріч чемпіонат Європи був найважливішим. Але розслаблятися ніколи: увесь серпень виступатимемо по комерційних стартах. Уже 6 серпня поїдемо до Стокгольма, 13–14 – до Лондона. 4–5 вересня у Хорватії відбуватиметься Кубок світу з легкої атлетики, де ми представлятимемо команду Європи. Буде неймовірно цікаво, бо атлети з різних європейських країн представлятимуть континент на певних відрізках програми. Сподіваємося на гарний результат!

Розпитувала Юлія ЦИРФА.

Добірка журналу **Віче**

Батьки Єлизавети, Ольга Бризгіна (до заміжжя Владикіна) та Віктор Бризгін, в минулому також видатні спортсмени.

Ольга Бризгіна – триразова олімпійська чемпіонка (1988 рік, Сеул – біг на 400 м та естафета 4 400 м; 1992 рік, Барселона – естафета 4 400 м), володарка «золота» на чемпіонатах світу з легкої атлетики 1987 (Рим) та 1991 (Токіо) років.

Віктор Бризгін – олімпійський чемпіон в естафеті 4 100 м (1988 рік, Сеул).